

El Bullidor de la Llet

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A sota dels Empedrats hi ha un petit afluent. (Ajuntament de Gisclareny. Av. Roser S/N.08695)
Emplaçament	Sota dels empedrats en una raconada a la falda del Llaner alt. PR.125 .1500 mt. Trencall esquerra senyalitzat amb el seu nom
Alçada:	1026
Coordenades:	
Latitud:	42.27585
Longitud:	1.81675
UTM Est (X):	402430
UTM Nord (Y):	4681082

Classificació

Número de fitxa	08093 - 19
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Zona integrada en el Parc Natural del Cadí Moixeró i sotrmesa a les normes i directrius de conservació i manteniment del parc natural del Cadí Moixeró
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Parc Natural. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Accés	Restringit
Ús actual:	Altres
Titularitat	Pública
Titular:	08092A001000020000YP
Fitxes associades:	Torrent del Forat, de la Font del Faig o dels Empedrats Els Empedrats
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella

Descripció

Font i surgència d'aigua de gran bellesa que rep el seu nom per la pressió i quantitat d'aigua que en brolla generant una escuma blanca que sembla "llet que bull". D'aquí en prové el seu nom. L'aigua procedent d'un curs subterrani de la serra del Cadí i Moixeró aflora en superfície per mitjà de cavitats càrstiques que apareixen a una certa alçada i formen un important salt o cascada d'aigua. Degut a que el salt es troba en un pendent de la muntanya, l'aigua del salt circula per damunt de terreny calcari formant barrancs i canals de caiguda fins a trobar el curs del torrent del Forat prop del pont homònim

Observacions:

El brollador i el salt d'aigua baixen plens en temps de pluges primaverals coincidint amb la fosa del mantell nival o a la tardor quant hi ha importants acumulacions d'aigua. La resta de l'any, especialment els estius i hiverns baixa pràcticament sec

Història

La necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí figurava ja en les previsions de planificació regional que va fer, el 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana. Això es va tornar a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963, que preveia espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí, la qual inclou actualment, a més de la zona que avui és parc natural, les serres del Verd i de Port del Comte. Aquesta llei, encara vigent, ordena els recursos de la fauna de manera que el seu aprofitament cinegètic pugui representar una font d'ingressos per a les poblacions que en formen part. Una altra figura de protecció inclosa dins l'espai que ocupa el Parc Natural és el Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca, declarat per la Llei 6/1982, de 6 de maig, de la Generalitat de Catalunya, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet. Finalment, per mitjà del Decret 353/1983, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, i a instàncies del Parlament de Catalunya, es va crear el Parc Natural del Cadí-Moixeró. En l'àmbit europeu, el setembre de 1987, d'acord amb la Directiva 79/409 CEE, el Parc va ser declarat Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) i, anys més tard, mitjançant una Decisió de la Comissió de 22 de desembre de 2003, es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la Xarxa Natura 2000, ja que és l'espai protegit català amb un nombre més gran d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 en cada cas), d'acord amb la Directiva d'hàbitats de la Unió Europea.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. PARC NATURAL DEL CADÍ MOIXERÓ (2013). Patrimoni cultural i natural.

